

## Čís. 12587.

Nestala-li se poznámka výhrady vlastnictví (§ 297 a) obč. zák.) zároveň se spojením strojů, nýbrž teprve, když stroje, byvše již s nemovitostí spojeny, staly se tím jejím příslušenstvím, jest k poznámce třeba svolení bezelstných věřitelů, kteří nabyli na nemovitosti knihovnických práv až do doby poznámky.

Žádá-li se o knihovní poznámku podle § 297 a) obč. zák. v době, kdy stroje jsou již spojeny s nemovitostí, jest třeba, aby již ze žádosti a z jejích příloh bylo zřejmo nejen svolení vlastníka k poznámce, nýbrž i, že buď není tu věřitelů, jichž práva byla by poznámkou dotčena, nebo, jsou-li tu, jejich souhlas se žádanou poznámkou.

(Rozh. ze dne 5. května 1933, R II 124/33.)

Knihovní soud povolil knihovní poznámku podle § 297 a) obč. zák., že stroje spojené s domkem čp. 295, náležejícím Marii H-ové, jsou vlastnictvím firmy Arnošt H. K rekursu knihovního věřitele Josefa M-a rekursní soud knihovní žádost zamítl. Důvody: Z doslovu § 297 a) obč. zák. jest usuzovati, že k poznámce vlastnické výhrady ke strojům stačí prohlášení vlastníka jen, když stroje teprve mají býti s nemovitostí spojeny, tedy do ní dodány. Nestačí však prohlášení jen vlastníka, když stroje již v domku byly a s ním jsou spojeny, naopak jest k tomu, by soud mohl poznámku povolit, třeba i souhlasu knihovnických věřitelů nemovitosti, ježto nabyli na strojích již jejich spojením s nemovitostí jako jejím příslušenstvím zástavních práv knihovnických, když výhrada vlastnická v době spojení stroje s nemovitostí nebyla v pozemkové knize vyznačena. To plyne ze zásady důvěry v pozemkovou knihu, jež nebyla zavedením poznámky podle § 297 a) obč. zák. dotčena, a může proto vlastník nemovitostí dáti svolení k poznámce bez újmy práv knihovnických věřitelů, čili jinak jest k povolení takové poznámky třeba i svolení dosavadních knihovnických věřitelů. Z prohlášení, na jehož základě bylo poznámku žádáno, i ze znění žádosti samé jest zřejmo, že stroje již s domkem spojeny byly: slova »v mém domě se nalézající stroje« v prohlášení, a »stroje s tímto domkem spojené« v žádosti. Nejde proto o stroje nově do domku vnešené, nýbrž o stroje již tam jsoucí, na nichž knihovní věřitelé již nabyli knihovního práva zástavního a jest proto stížnost proti poznámce, která byla povolena, aniž bylo dodáno svolení knihovnických věřitelů, oprávněna.

Něvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

## Důvody:

Výtka stěžovatelčina, že rekursní soud neposoudil věc po stránce právní správně, vrcholí v tom, že se prý rekursní soud nezabýval otázkou, kdy se stroj stává příslušenstvím nemovitosti, po případě, kdy vlastnická poznámka ke stroji vylučuje stroj jako příslušenství nemovitosti, a dále

v tom, že nejde o případ druhé věty § 297 a) obč. zák. o náhradě strojů jinými stroji. Než dovolací rekurs není důvodným. Ačkoliv zákon mluví v § 297 a) obč. zák. o souhlasu osob, jimž byla dříve knihovní práva zapsána k knihách, jen v případě druhé věty cit. zákonného ustanovení, neplyne z toho nikterak, že takového souhlasu není potřeba, jde-li o ochranu nabytých práv. Tak je tomu zejména, když, jak rekursní soud správně dovodil, poznámka výhrady vlastnictví se nestala zároveň se spojením strojů, nýbrž kdy stroje, byvše již s nemovitostí spojeny, staly se tak jejím příslušenstvím, neboť tím bezelstní věřitelé, kteří nabyli na takové nemovitosti knihovních práv až do doby poznámky, nabyli také knihovního práva na jejím příslušenství, tedy i na spojených strojích. Nelze proto mluvit o obohacení na úkor dodavatele strojů, jak namítá stěžovatelka v dovolacím rekursu, neboť knihovní věřitel nabyl práva zaručeného mu ustanovením § 457 obč. zák. Poznámkou takovou, již se odnímá strojům vlastnost příslušenství, byla by dotčena práva těchto osob a jest proto k poznámce té potřebí jejich svolení, třebaže to zákon jako samozřejmost plynoucí ze zásad poctivého právního styku a z důvěry ve stav veřejné knihy, pokud se týče ze zásad ochrany nabytých práv, výslovně nestanoví. Žádá-li se tedy o knihovní poznámku ve smyslu § 297 a) obč. zák., jest třeba, má-li býti žádosti vyhověno, by již ze žádosti a z jejích příloh bylo zřejmo nejen svolení vlastníkov k poznámce, nýbrž také, že buď není tu věřitelů, jichž práva by byla poznámkou tou dotčena, anebo, jsou-li tu, jejich souhlas k žádané poznámce, neboť činnost knihovního soudu omezuje se podle § 94 knih. zák. jen na zkoumání toho, co se podává z obsahu pozemkové knihy, knihovní žádosti a jejích příloh. Návrh stěžovatelky, učiněný společně s vlastníci nemovitostí, tomuto požadavku nevyhovuje, neboť nelze z něho bezpečně seznati, zda žádané poznámce nebrání nabytá práva knihovních věřitelů, najmě Josefa M-a, po případě, zda byl jimi dán potřebný souhlas k této poznámce. Proto byla knihovní žádost právem zamítnuta.

#### Čís. 12588.

**O »zohyzdění«, zakládajícím náhradní nárok podle § 1326 obč. zák., lze mluvit jen, byla-li poraněním poškozené osobě způsobena trvalá tělesná vada, která může býti na překážku jejímu lepšímu zaopatření z jiných příčin, než právě pro ztrátu a zmenšení pracovní schopnosti.**

(Rozh. ze dne 5. května 1933, Rv II 772/31.)

Žalobce byl zachycen a poraněn automobilem řízeným prvním žalovaným a náležejícím druhému žalovanému. Mimo jiné byla mu též zlomena pravá stehenní kost. Žalobou, o niž tu jde, domáhal se žalobce na žalované náhrady škody za zohyzdění, ježto pravá noha zůstala zkrácena, důsledkem čehož žalobce kulhal, což prý má v zápětí nepůsobnost k provozování zámečnictví, jemuž se chtěl žalobce věno-